Crisalide

Antologie de creație literară și nu numai ... Nr. 11, 2020

Jurnal de pandemie

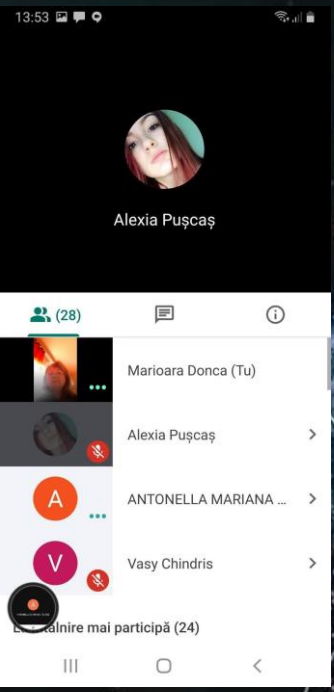

cu, despre și pentru
elevii noștri eminescieni..

Colectiv redacțional

Coordonator: prof. Mărioara Donca

Colaboratori: prof. Ileana Vasilescu
prof. Rettegi Cristina
prof. documentarist Ramona Fonai

Conducerea colegiului: prof. Marius Crăciun, director
prof. Rodica Mone, director adjunct

Elevi: Breban Denisa, clasa a X- a A
Kubaș Cristina, clasa a X- a A
Mânzat Daiana, clasa a X- a A
Pușcaș Alexia, clasa a X- a A

Design & copertă: Ramona Bencze

ISSN 2247 – 2819

Argument

Jurnal de pandemie

Și a venit pandemia! Ca un trăsnet a venit!

Era 8 martie, apoi 9 martie. Ne- am bucurat, ne- am felicitat, am primit și am dăruit flori...Era ziua femeii, a dăscălitei , a mamei, a colegei...

Sosea, încet, încet, cu pași timizi, primăvara.

Apoi a venit ziua de marți , 10 martie. Pauza mare , anunțul direcțiunii: se suspendă cursurile! Lumea se întreabă ce e, e chiar atât de grav? Elevii se bucură, unii, nu toți. Alții se întreabă ce e asta, ce ne așteaptă, colegii -profesori, la fel! Citesc neliniște, poate chiar teama de neprevăzut în ochii unora.

Vom sta acasă. Nu știm cât. Vom vedea.

Nu am mai trecut prin asta. E ceva nou pentru toata lumea, pentru toata planeta, de altfel.

Am început să experimentam tot felul de activități. Ca sa treacă timpul cât mai plăcut și cât mai util. Elevii clasei a X - a A, la care sunt dirigintă, au început sa mă întrebe tot mai des ce facem, cât mai stăm acasă. Ne-am cam plictisit, ne- am cam săturat .

Așa s- a născut Jurnalul pandemiei.

Să scriem despre ce trăim, ce simțim, cum s- a schimbat viața noastră într-o clipă. Auzim la televizor ca viața noastră nu va mai fi niciodată la fel. Vedem asta in fiecare clipă. Se schimbă percepțiile, se reconfigurează relațiile, se resetează totul, din mers.

Viața noastră în pandemie...

Martie...aprilie...mai...Si încă mai stăm acasă. Nu știm cât. Scriem, facem ore online, desenăm, pictăm, creăm.

E iunie...vacanță, deja suntem absolvenți ai clasei a X- a.

Felicitări, clasa a XI- a A. Ați făcut o treabă bună! Bravo! Sunt mândră de voi!

Prof. Mărioara Donca

VIAȚA NOASTRĂ ÎNAINTE DE PANDEMIE

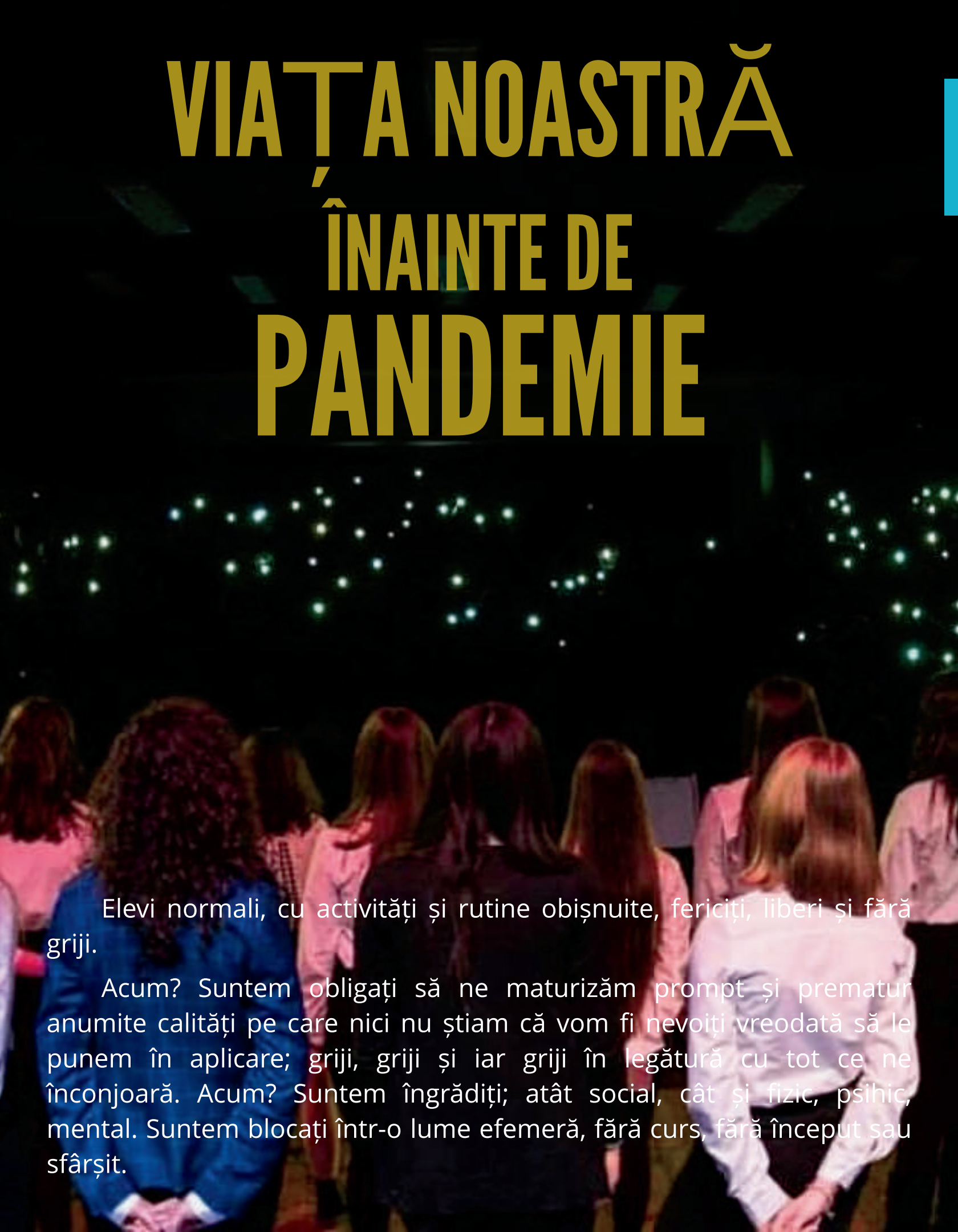

Elevi normali, cu activități și rutine obișnuite, fericiți, liberi și fără griji.

Acum? Suntem obligați să ne maturizăm prompt și prematur anumite calități pe care nici nu știam că vom fi nevoiți vreodată să le punem în aplicare; griji, griji și iar griji în legătură cu tot ce ne înconjoară. Acum? Suntem îngrădiți; atât social, cât și fizic, psihic, mental. Suntem blocați într-o lume efemeră, fără curs, fără început sau sfârșit.

DOLEANȚE

Autori: Nechita Eugen
Kubaș Cristina

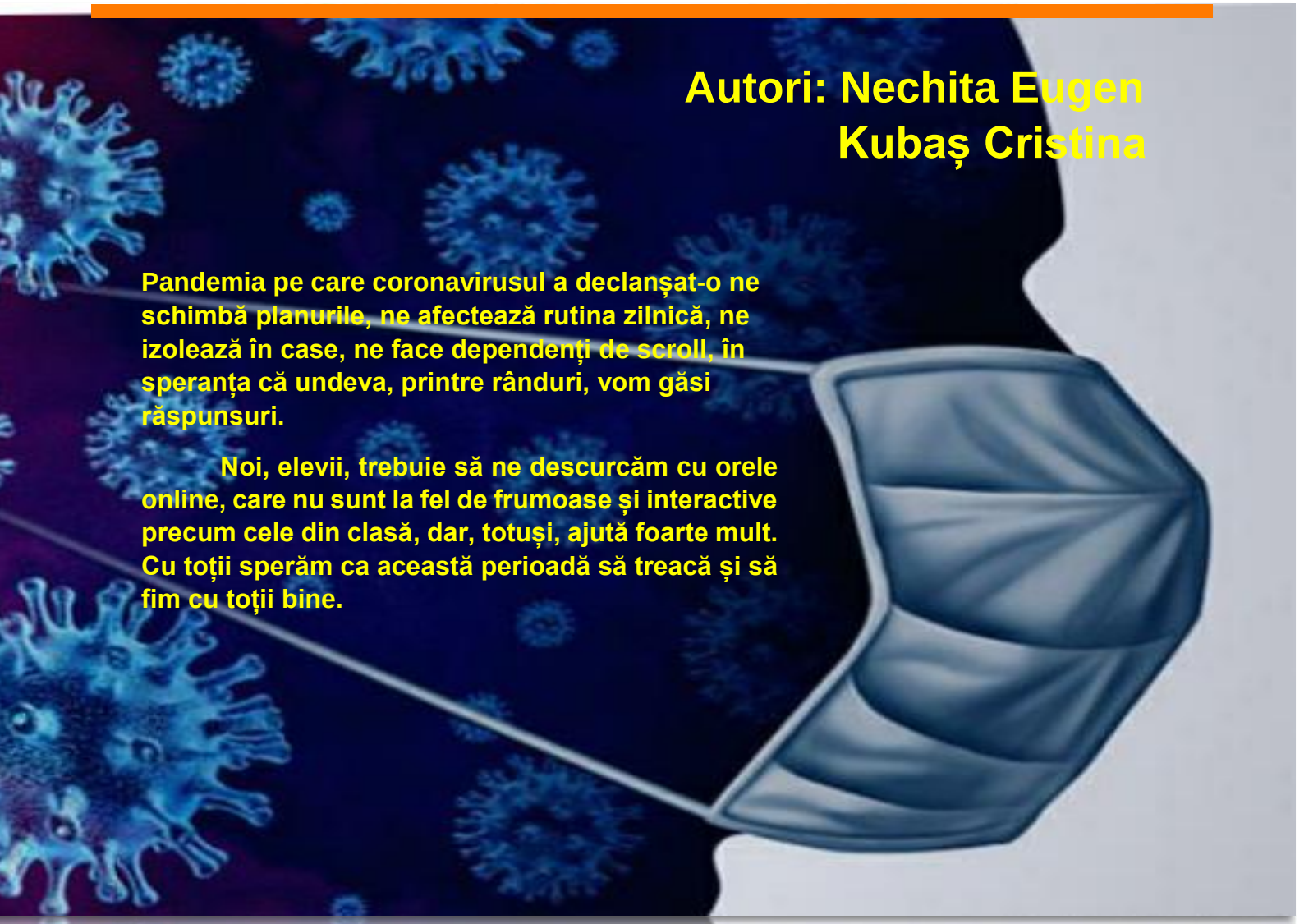

Pandemia pe care coronavirusul a declanșat-o ne schimbă planurile, ne afectează rutina zilnică, ne izolează în case, ne face dependenți de scroll, în speranța că undeva, printre rânduri, vom găsi răspunsuri.

Noi, elevii, trebuie să ne descurcăm cu orele online, care nu sunt la fel de frumoase și interactive precum cele din clasă, dar, totuși, ajută foarte mult. Cu toții sperăm ca această perioadă să treacă și să fim cu toții bine.

Indubitabill toți știu despre virusul Covid-19, că acesta e un virus încă invincibil.Trecem prin momente dificile, însă, cu toate că suntem prizonieri în case, cred că este și ceva bun în toată această nebunie: oportunitatea Terrei de a se odihni puțin din toată poluarea de care a avut parte mulți ani. Trăim sentimente profunde, create de frică și vinovăție, deoarece, până acum, toată lumea era aferată cu orice altceva, însă familia și sufletul nu mai ocupau primul loc.Tristețea se năștea în inimile noastre încetul cu încetul, noi fiind orbi la a privi frumusețile naturii, iubirea familiei noastre și să ne căutăm pacea sufletului.Totul doar datorită opulenței pe care și-o dorește oricine, datorită cupidității. OareOare, după trecerea acestui virus, priveliștea din sufletul nostru va fi puțin schimbată? O să considerăm sublime unele lucruri sau fapte de care am uitat să ne bucurăm în ultima vreme?

Eu cred că aceste momente vor deveni un epos din care vom avea de învățat că avem atâtea motive pentru care să zâmbim!

Cu toate cele, înaintea acestei perioade critice, am fost elevi normali, implicați și devotați, iubitori de mediul înconjurător și de natură, de Planeta Albastră.

Cu nostalgie în vederea luptei pe care o poartă planeta noastră pentru a se autosalva, ne prezentăm durerea simțită pentru ea!

Planeta albastră - Grek Maria

Sau mai simplu "casa noastră"

Ea ne este ca o mamă,
Ce ne crește fără teamă!
Teamă c-am putea răni,
Frumusețea lumii vii
Prin a noastre lupte grele,
În bătălia pentru putere.
Ea îndură și suspină,
Ne iubește, ne-alină,
Își lasă ale ei comori,
Pentru noi, cei muritori.

Noi suntem cam egoiști,
Dar am putea fi realiști,
S-apreciem a noastră glie,
Să fim "oameni de-omenie"!
Am putea să ne unim
S-avem grijă de ce iubim
Fiecare mână să se strângă
Iar "mama " să nu mai plângă!
Puțin dacă am coopera,
Lumea se va bucura.
Planetă nu poți avea alta
Prețuiește-o pe Terra și gata!

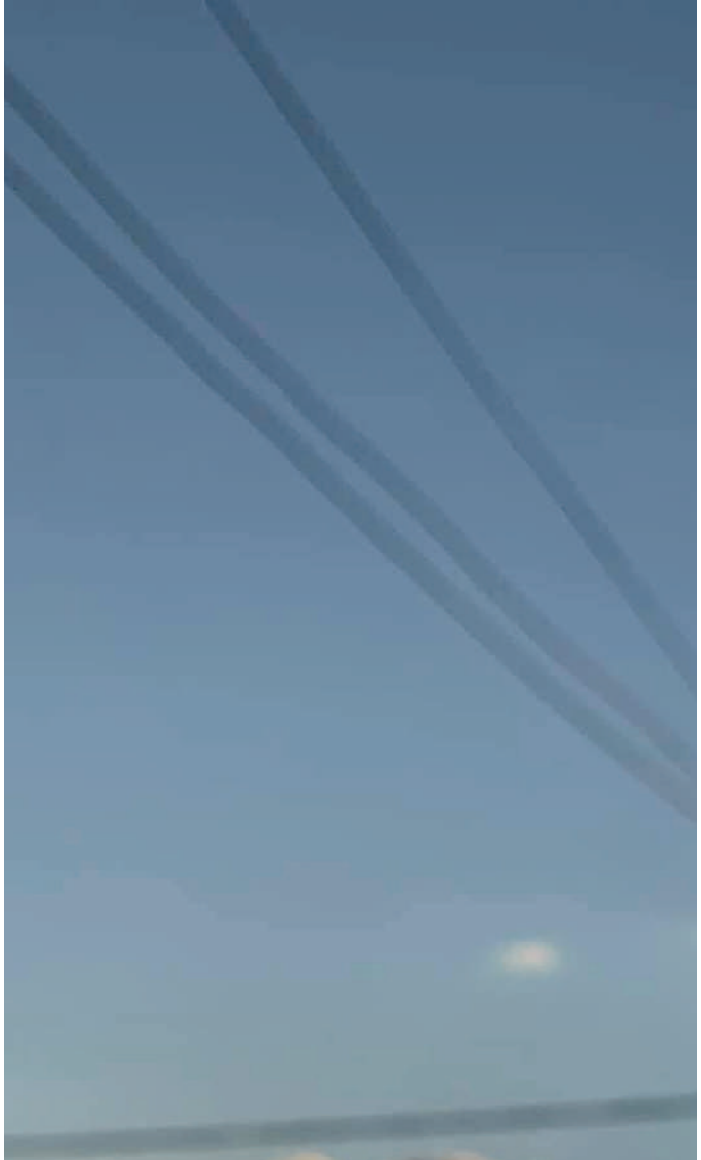

PLANETA ALBASTRĂ

Dacă vrei cândva să vizitezi
un loc,
Nemaiîntâlnit, cu un strop de noroc,
Să te așezi comod, îți propun,
Și povestea planetei albastre o să-ți spun.
Acolo, fluturi albaștri vei întâlni,
Și despre strălucirea lor se va povesti.
Dacă vei privi, cu inima în sus, ușor
Vei observa un cer albastru care poarta dor.
În mijocul planetei există un ocean
Care zâmbește albastru în fiecare an,
Iar în adâncurile sale o floare trăiește
Și în fiecare oră din nou înflorește.
O floare albastră, nespus de frumoasă,
De admirat, de îngrijit, de pus în casă,
Care răspândește împrejur armonia,
Și se simte dulcea mireasmă ca iasomia
De omuleții albaștri să nu uităm,
Sunt frumoși, zâmbăreţi, și poate îi visăm,
Ne primesc cu drag pe a lor planeta frumoasă,
Colorată mult în albastru și călduroasă.

Riza Denisa

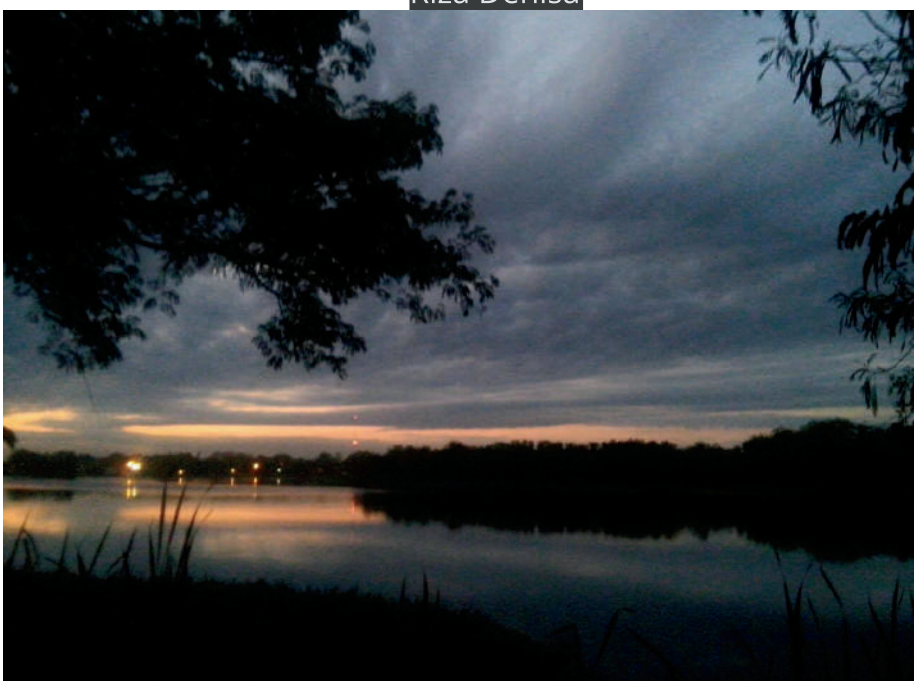

AJUTORUL ESTE AICI

Iubitori de natură și planetă înainte, în timpul și după pandemie.

Dorința și misiunea noastră de a proteja mediul înconjurător s-a amplificat de-a lungul evoluției crizei provocate de Mama Natură înspre însănătoșirea acesteia.

O, planetă albastră
Tu ești mama noastră
Habitatul nostru...
Aici ne găsim rostul.
Să iubim planeta noastră
E ca o floare albastră
Căci ne-a dat-o Dumnezeu
De ea să avem grijă mereu.
Ziua ne încălzești cu soare
Noaptea... cu luna mare
Pentru toți un loc este...
O planetă e o poveste!

Bianca Jisa

Un Univers nemărginit

1.În zbuciumul său, Universul
Creat-a și aștri, și flori
Dar unul a fost asemănat cu versul,
Soarele nostru-n zori.

2.Pe razele sale coboară, Lumina
cea măiastră,
Și frunza din codru doboară
Cântecul dintre stele si o astră.

3. A suspinat ușor Pământul,
Când iarna grea s-a depărtat,
Eliberând în flori cuvântul,
Ce s-a trezit din așteptat.

4.Universul este o comoară,
Care a fost de la început în viața noastră,
De la izvorul fericirii,
Izvor găsit in gura lumii.

Alex Neamț- X A

Lumea albastră

Pământul, un loc minunat,
De oameni este ruinat,
Pământul oferă doar bucurie,
Încât să trăim toți cu veselie.

Oamenii cei respectuoși,
Slăvesc planeta fără reproș,
Iubim planeta fiindcă este casa noastră,
Pământul fiind mereu o planetă frumoasă.

(Matei Darius 10A)

OMAGIILE NOASTRE DOMNULUI EMINESCU

Stimate domnule Mihai Eminescu,

Țin să vă spun cât de mult apreciez munca dumneavoastră și devotamentul de care ați dat dovadă de-a lungul vieții. Sunteți un om pe care îl privesc cu admirație și căruia îi citesc creațiile cu o deosebită plăcere și entuziasm. Mă mândresc cu amintirea dumneavoastră!

Cu stimă și respect,

Filip Oana

Ziua lui Mihai Eminescu... o zi importantă pentru fiecare dintre elevii Colegiului Național Mihai Eminescu. Ca să îi onorăm importanța, noi, elevii clasei a X-a A împreună, cu alți colegi din celelalte clase, l-am sărbătorit prin cântec și poezie. Am fost încântați când am primit invitația de a merge la Carrefour pentru a-l sărbători împreună cu cei de acolo. Toți trecătorii se opreau și ne ascultau, unii chiar ne făceau poze.

Cel mai important este că am făcut-o mândră pe doamna dirigintă. A fost o experiență deosebită pentru elevii clasei a X-a A!

Oancea Natalia

Muza adormită

Tu, Muză adormită,

A lui Brâncuși iubită

La Poarta Sărutului

Ai fost slăvită.

La Masa Tăcerii,

Te așteaptă Brâncuși

Să-ți dea Sărutul

Ce-a adus începutul.

Buda Roxana, clasa a X-a A

DOMNUL BRÂNCUȘI

O, Brâncuși, poet al formelor cioplite,
Ce-ai dat speranță unei națiuni rănite,
Tu, creator făr' de-asemănare,
Ai dăruit, și pietrei suflare.
Tu ce-ai pornit ca biet țăran,
Ai ajuns un suveran
La care și astăzi lumea se-nchină,
Orbită de-a operei tale lumină.
Tu, izvor tainic de nemurire,
Ai contribuit la a vieții-nflorire.
Tu nicicând nu-ți vei pierde sclipirea
Și nici opera ta, prospețimea.

Vasile Pop, clasa a X-a A

Kubaș
Cristina

Despre Paradisul pierdut, copilăria...

Draga mea copilărie,
Trecut frumos ce-mi aparții doar mie,
Îmi pare rău că am crescut
Te-am parăsit, tu ai tăcut.
Ești un izvor de inocență
În sufletul meu vei avea mereu existență.
Copiii zburdalnici de demult,
Fiecare a devenit acum adult.
Ne amintim cu drag de tine
Trecut ce ai legat multe destine,
O să te port mereu cu mine
Nu am să las să te distrugă nimeni.
Gherghel Alexandra

Viața-văzută cu ochii tineri

Nu-mi spune că-s trecător

Când eu nu trec nepăsător.

Nu-mi zice că-i tot în zadar

Sau că viața n-are pentru noi un dar.

Și nu-mi spune, să nu știu

Ce om vrei tu ca eu să fiu.

Să nu-mi zici de doctori, avocați și arhitecți

De oameni mari, preoți sau poeți.

Tu spune-mi doar aici și acum:

Ce am de pierdut pe drum?

Spune-mi, dar piedică nu-mi pune

Când îți voi spune

Că n-am de gând să mă opresc.

Vreau să iubesc

Și să greșesc

Cu mine să mă războiesc.

Sau de probleme să mă izbesc

Și sincer să mărturisesc:

Vreau să trăiesc!

Călăuz Antonella

Despre lăcașul nostru zis și a doua noastră casă

Colegiul Național ”Mihai Eminescu” semnifică pentru mine un izvor al cunoștințelor pe care le-am acumulat în acești ani.

Liceul reprezintă o nouă treaptă în viața adolescentului, de aceea trebuie sa conștientizăm că acești ani sunt cei mai frumoși și nu ne vom mai întâlni cu ei. În ceea ce privește studiul, consider că unii profesori și-au pus amprenta asupra mea, iar eu i-am luat ca modele, ca exemple de viață.

De un singur lucru sunt sigură: anii de liceu m-au ajutat să mă inițiez în primul rând ca om, iar apoi ca elevă al C.N.M.E!!

Herman Loredana, clasa a X-a A

Colegiul Național „Mihai Eminescu”

Viața-i plină de momente
Când îmi zboară gândul meu
Cu emoții și regrete
Către anii de liceu.
Pasiuni, iubire, teamă,
Sentimente într-o clasă
Patru ani care înseamnă
Alți „cei șapte ani de acasă”.
Dacă te întrebi vreodată,
Gânditor:„Cine sunt eu?„
Ești ce-ai construit odată,
Ești TU...ăla din liceu.

Nistor Mădălin

Rolul educației în viața individului

Educația este cea mai importantă însușire a unui om, fiind cea care modelează caracterul individului: "O educație bună este izvorul întregului bine în lume" Immanuel Kant. A fi educat înseamnă că puterea minții omului se află la un nivel superior.

Consider că educația are un rol hotărâtor în viața unei ființe muritoare, de când atinge și gustă pentru prima dată lumea până ce se va despinde de aceasta. Aceasta contribuie la alegerea unei cariere de succes, duce la relații strânse cu oameni înalți, dar pur si simplu a fi educat înseamnă că însemni ceva pentru societate:"Cogito ergo sum!"Descartes.

Goga Amelia

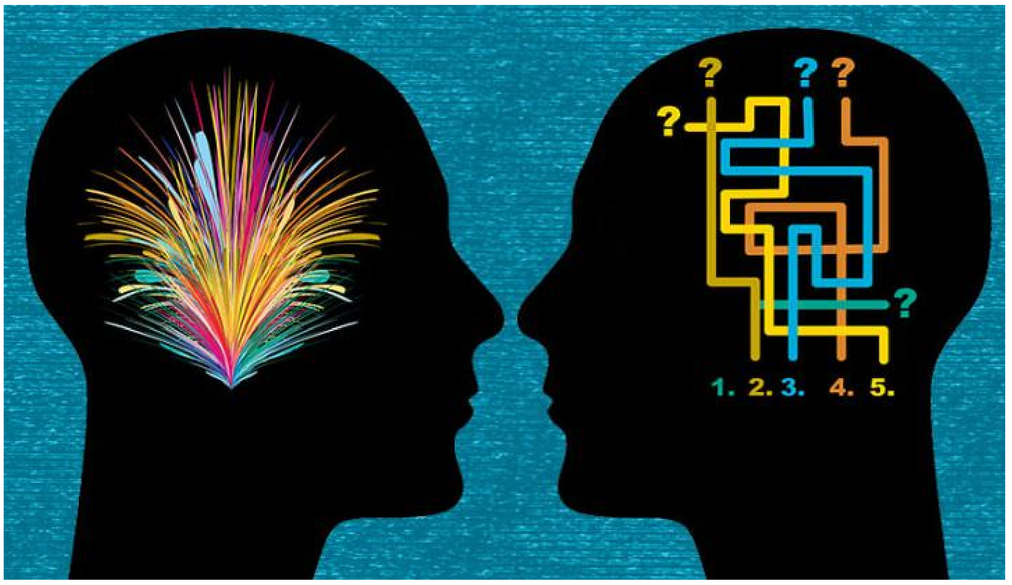

Nostalgie

Totul a început atunci când am călcat prima oară pragul Colegiului Național „Mihai Eminescu”. Dominată de sentimente și emoții puternice pășeam sfioasă spre etapa care avea sa înceapă. Etapă care face trecere de la copilărie la maturitate și care dezvoltă setea de cunoaștere.

Așadar, privesc cu tărie spre viitor plină de speranță și nerăbdătoare sa aflu noile încercări.

Ana-Maria Chişş, clasa a X-a A

Omagiu primăverii

Galbene raze de soare
Străbat cerul azuriu,
Galbena floare de soare
Se-ntoarce agale
Sper răsărit!
O lumină caldă,
Mângâie pământul
Copiii veseli cântă,
Pe câmpii dansează
Așteptând apusul!

Simona Kucsicsa, clasa a X-a A

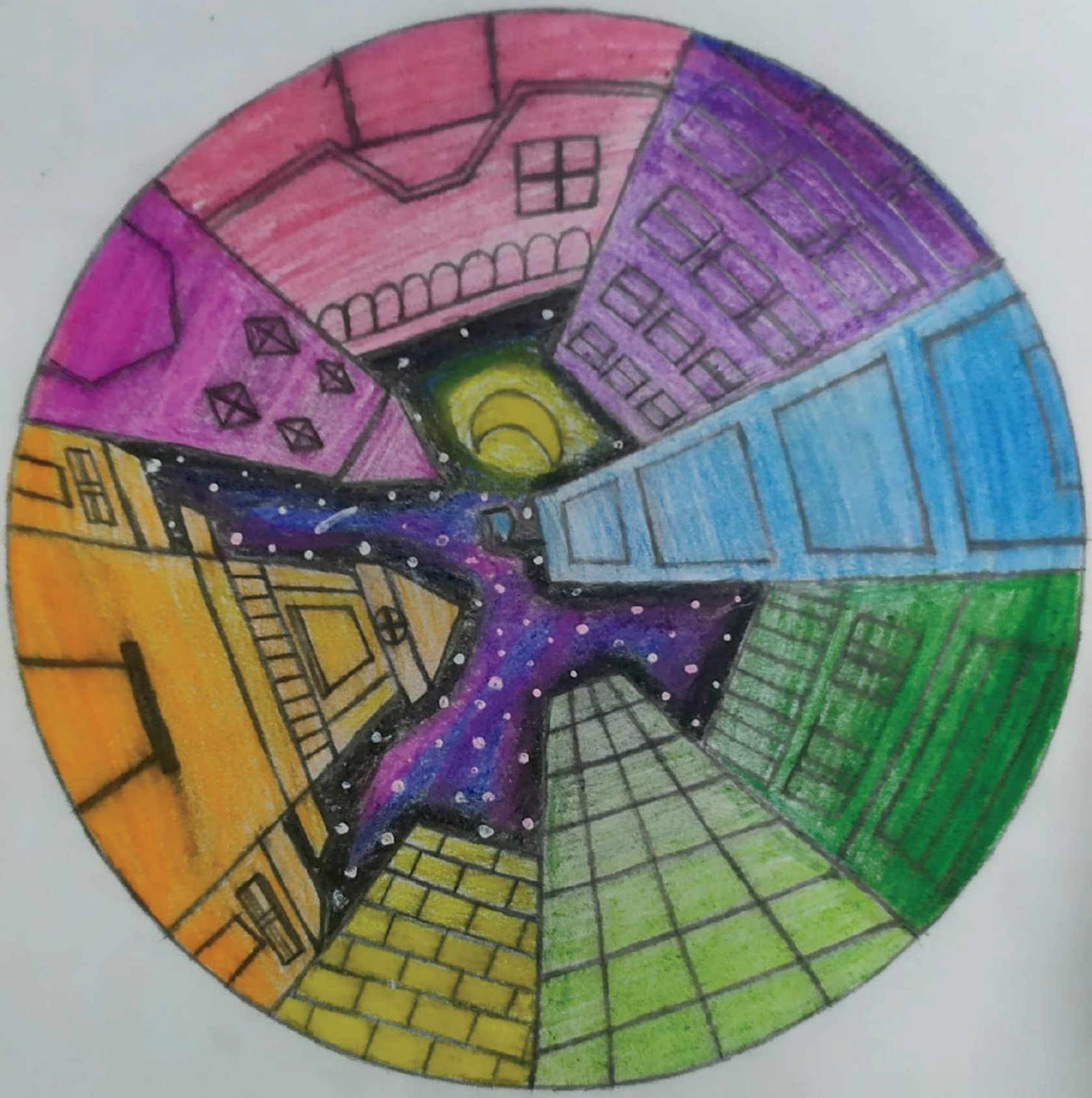

Kubaș Cristina

Despre dragostea de țară...

Țara mea-i un colț de Rai
Unde ducem un bun trai
Avem munți, câmpii și dealuri
Ape, peșteri și cristaluri.
Iarbă verde, flori de mai
Pădurici și nu numai
Oameni harnici, inimoși
Și la joc tare voioși.
Țara mea-i aur curat
Un loc magic adunat
De la daci, de la romani
Țara mea-i un colț de Rai

Mânzat Daiana

Gând pierdut

În mijloc de pădure,
Lângă un mic izvor,
Las gândul să mă fure
Și-apoi cu el să zbor.

Barbul Mihai , X-a A

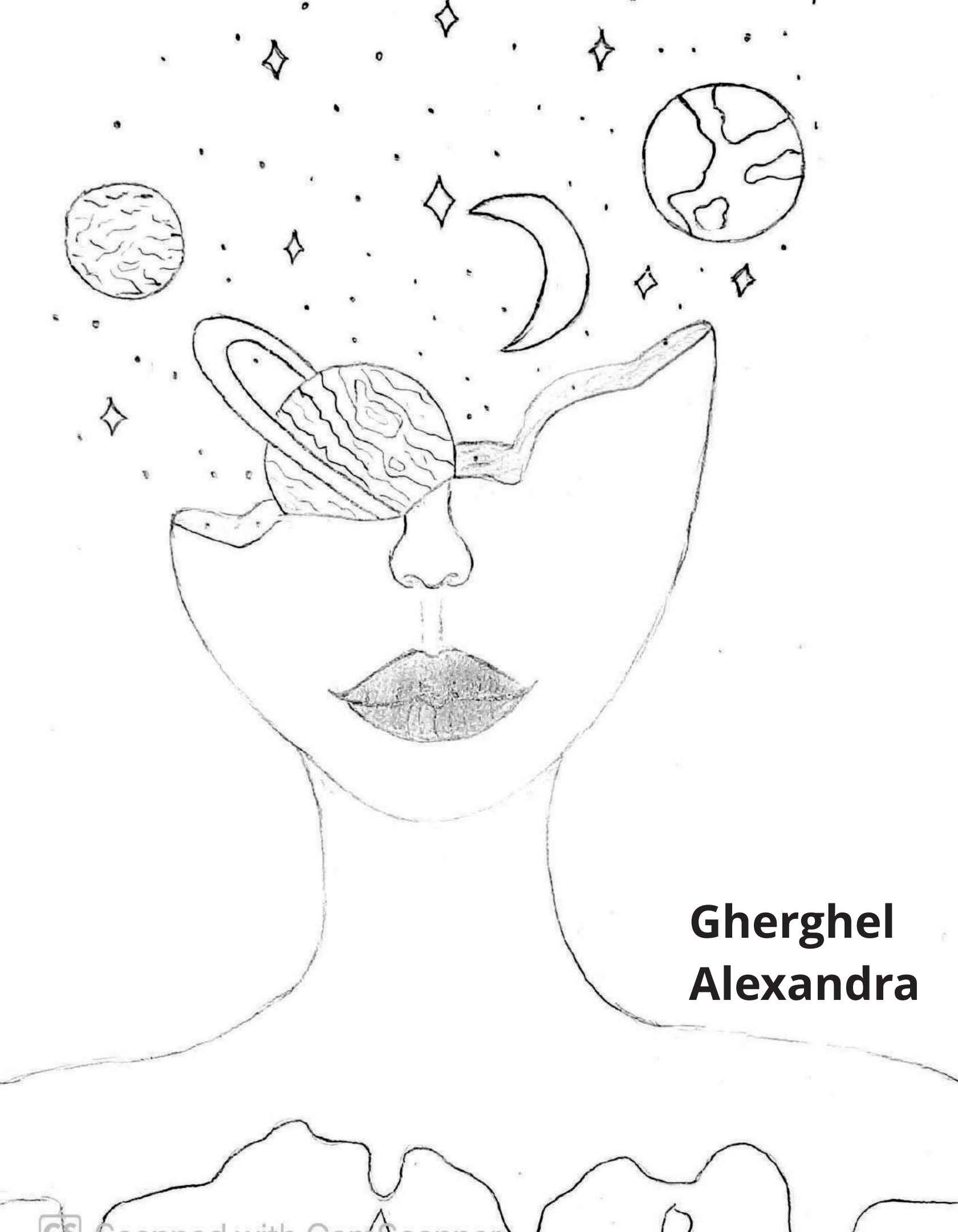

Gherghel Alexandra

Scanned with CamScanner

Berci Alexandra

Universul tainic

Universul bâzâit de gâze este
Pe al undelor sonor,
Căutând nectarul dulce
În al florilor covor.

Cu flori si cu murmur de ape
Cu gânduri trimise-n etern,
Cu dorul lăsat să se-adape
Din mare, din soare, din tern.

Culegând miresme scumpe
Le împrăștie-mprejur,
Construind razelor calde
Un mirific abajur.

Autor: Pușcaș Alexia, clasa a X-a A

KC

Gânduri…

Mama sărmană
Pruncii nu și-i vede.
Ea viața și-ar vinde
Celui ce i-ar promite
O scurtă îmbrățișare.
Dar nu poate…
Doar lupii ies pe stradă
Să vâneze și să-omoare
Oameni, copii, suflete…

Miclăuș Flavia, clasa a X-

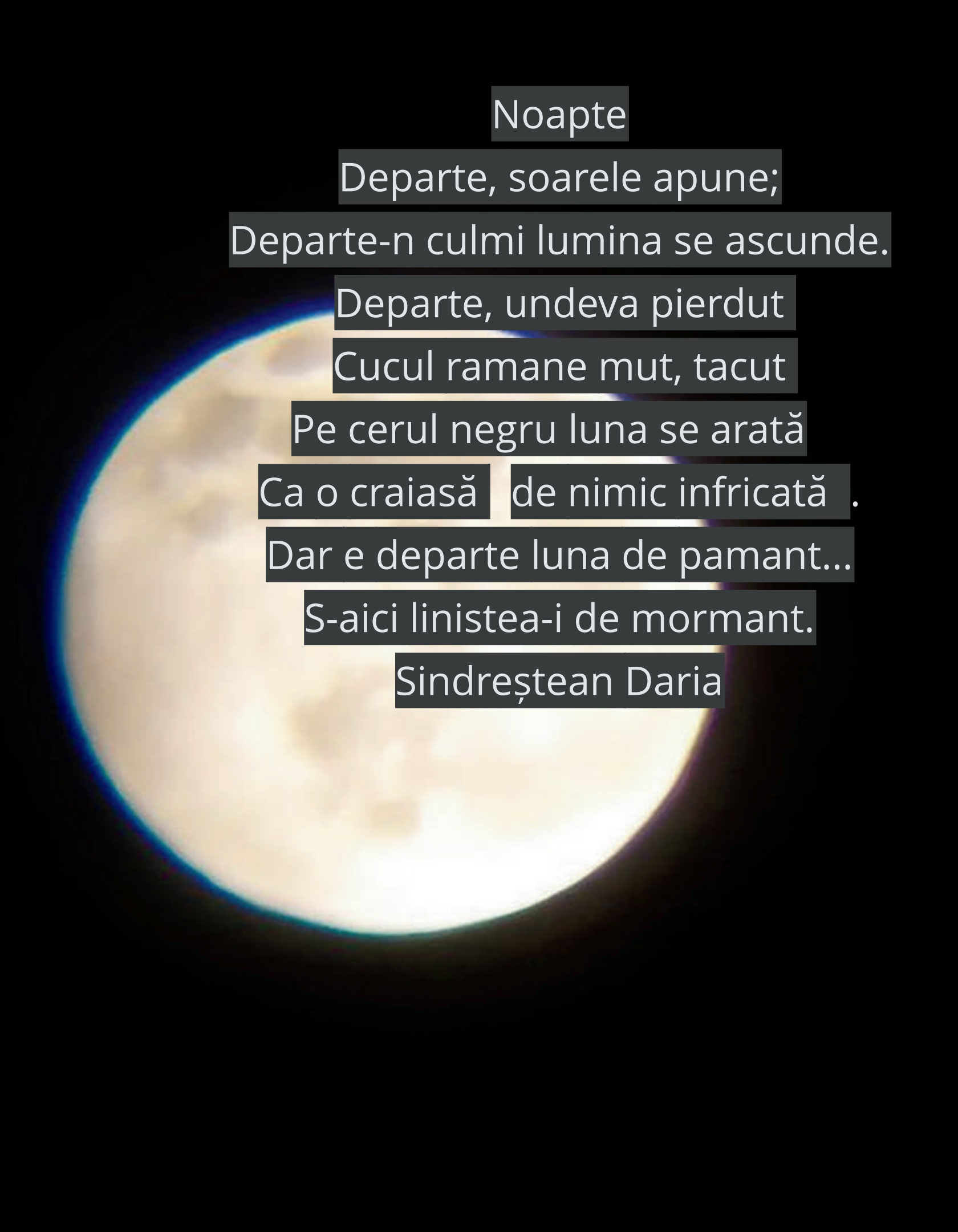

Noapte

Departe, soarele apune;
Departe-n culmi lumina se ascunde.
Departe, undeva pierdut
Cucul ramane mut, tacut
Pe cerul negru luna se arată
Ca o craiasă de nimic infricată.
Dar e departe luna de pamant...
S-aici linistea-i de mormant.

Sindreștean Daria

Trăim, supraviețuim și povestim!

Această pandemie ne-a maturizat pe mulți dintre noi... ne-a arătat ce este cu adevărat important în viață- familia.

În orice moment totul poate să se năruie!

Faptul că noi, ca generație, am pus prea mult preț pe lucrurile materiale, ne-am îngrijit de tot ceea ce înseamnă bani și mai puțin de suflet, iubire, pace și, nu în ultimul rând, de sănătatea noastră și a planetei, ne-a făcut să ajungem în acest stadiu. Acest fapt mă întristează.

Cred cu desăvârșire că o să fim mai responsabili și ne vom gândi și la aproapele nostru, iar, astfel, vom reuși să depășim acest obstacol.

Mureșan Denisa

O speranță

Acest COVID-19 mi-a cam dat bătăi de cap. Nu m-am transferat ca să stau acasă. Aveam de gând să încep din clasa a 10-a să fac ce îmi place pentru viitorul meu. Aveam de gând să îmi fac acele renumite ”amintiri din liceu”, dar cu pandemia asta, va fi cam greu. Dar în continuare am speranța că se va termina cu bine. Chiar îmi doresc să le povestesc copiilor mei ceva interesant din tinerețe.

Kaya Deniz, clasa a X-a A

Liceu pe timp de pandemie

A început totul spontan. O știre a lovit ca un fulger sufletele elevilor din toată țara. Virusul a pătruns in Romania iar ca măsuri de protecție, școlile se închid pe o perioadă nedeterminată.

Unii se bucură, alții suferă deoarece nu ne vom revedea colegii și profesorii prea devreme dar, datorită tehnologiei avansate din vremurile noastre, avem șansa de a participa la cursuri online, un lucru nou atât pentru profesori cât si pentru elevi.

Bineînțeles, orele online nu sunt la fel de eficiente ca și orele normale, de la clasă, dar trebuie să ne obișnuim. Suntem închiși in casă și tot ce ne-a rămas de făcut este să sperăm că o să fie bine.

Un lucru este sigur, ne e dor de liceu!

De Răzvan Silaghi, X-a A

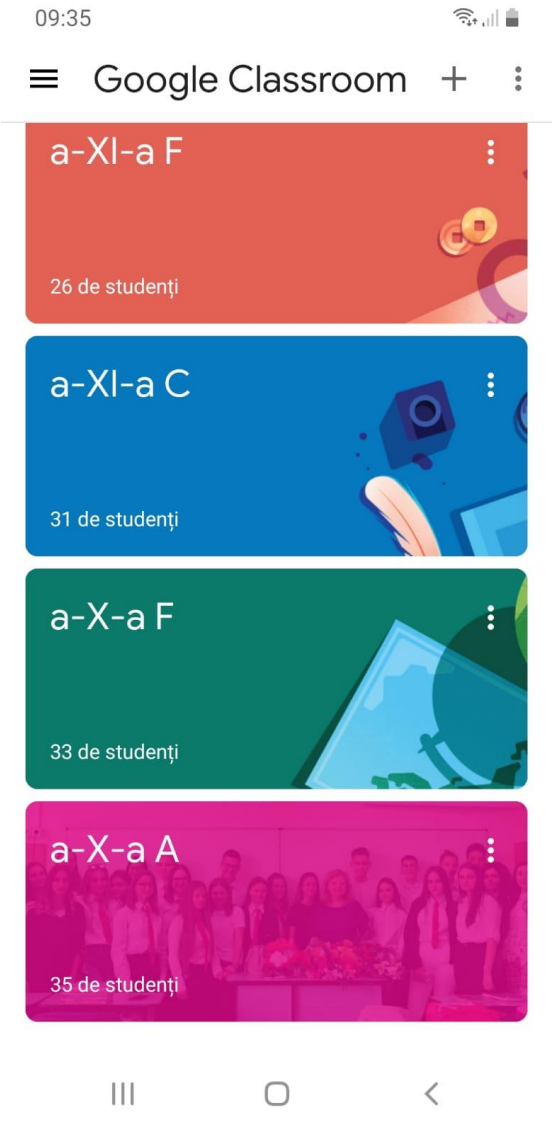

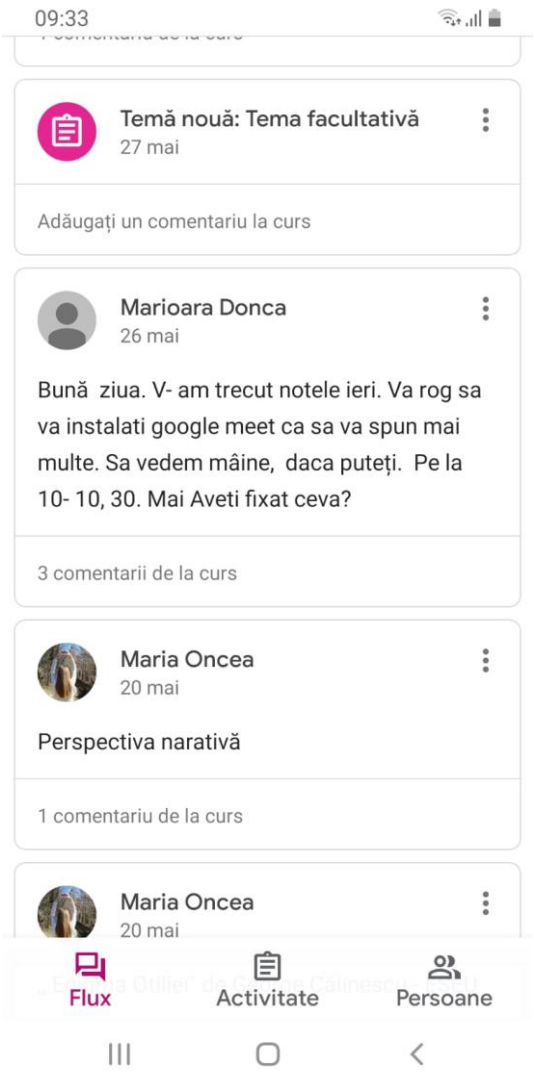

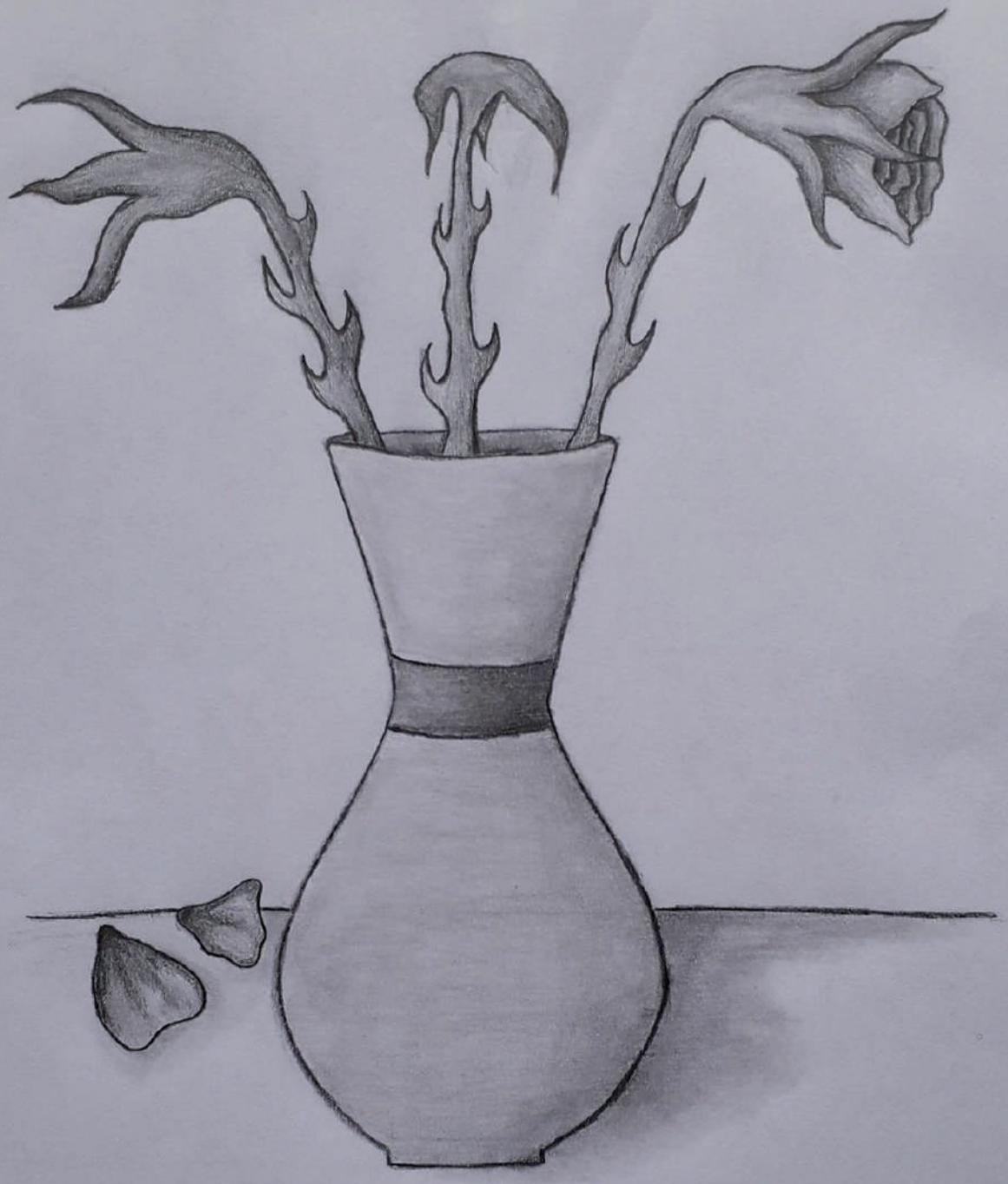

Mânzat Daiana

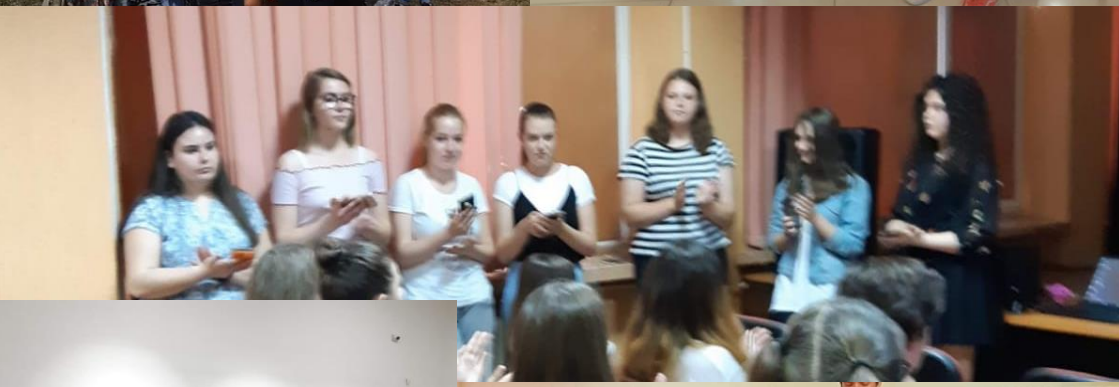

Mulțumesc tuturor colaboratorilor pentru implicare și promptitudine, colegelor mele, prof. Ramona Bencze, prof. documentarist Ramona Fonai, prof. Ileana Vasilescu și nu în ultimul rând, direcțiunii colegiului, prof. Marius Crăciun, director și prof. Rodica Mone, director adjunct, pentru sprijinul acordat.

Colegiul Național "Mihai Eminescu" Baia Mare

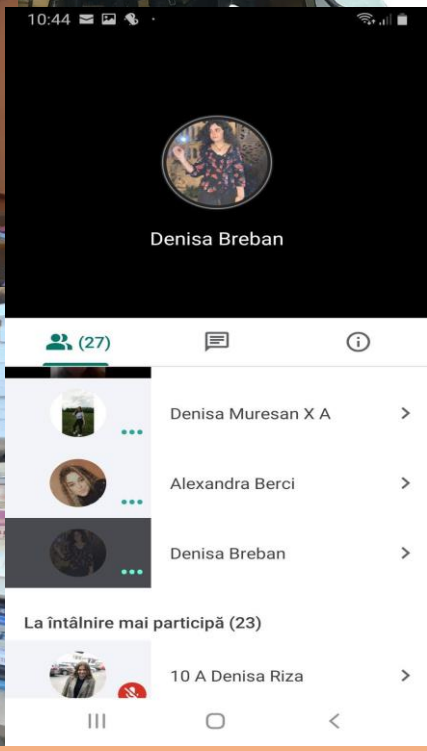

Clepsidra revistei Crisalide

ISSN: 2247 – 2819